

- tiek pieļauta juridiskas un ekonomiskas izmeklēšanas un analīzes metodikas pielietošana, ar kuras palīdzību tiek noskaidrotas aizdomas par attiecīgā īpašuma nelikumīgo raksturu, kā arī par tā vērtību, pie kam šīs aizdomas ir saistošas tiesai, kurai jāpiemēro konfiskācijas procedūra, un tai nav iespējas īstenot pilnīgu pārbaudi par šīs metodikas saturu un piemērošanu?
5. Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/42/ES (2014. gada 3. aprīlis) par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā 5. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas pieļauj, ka ar valsts likumu tiek noteikts aizstāt pamatotās aizdomas (pamatojoties uz procesa laikā apkopotajiem un tiesas izvērtētajiem apstākļiem), ka īpašums iegūts noziedzīga nodarījuma rezultātā, ar aizdomām (prezumpciju) par īpašuma izcelsmes nelikumīgumu, pamatojoties vienīgi uz konstatējumu, ka īpašuma palielinājums pārsniedz valsts likumā noteikto vērtību (piemēram, 75 000 EUR desmit gados)?
6. Vai tiesības uz īpašumu, kas noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pantā, kā vispārējs Savienības tiesību princips ir interpretējamas tādējādi, ka atbilstoši tām ir pieļaujams tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, ar ko:
- ievieš neapstrīdamu pieņēmumu par nelikumīgi iegūtā īpašuma saturu un apmēru (atceltā ZOPDNPI 63. panta 2. punkts);
- ievieš neapstrīdamu pieņēmumu par tiesisku darījumu attiecībā uz iegādi un izmantošanu spēkā neesamību (atceltā ZOPDNPI 65. pants) vai
- ierobežo trešo personu tiesības, kurām ir patstāvīgas tiesības uz konfiscējamo mantu, vai kuras pretendē uz šādām tiesībām, izmantojot (atceltā) ZOPDNPI 76. panta 1. punktā paredzēto procedūru viņu informēšanai par lietu?
7. Vai Direktīvas 2014/42/ES 6. panta 2. punkta un 8. panta 1.–10. punkta noteikumiem ir tieša iedarbība, ciktāl tie nodrošina garantijas un aizsardzības klauzulas personām, kuras skar konfiskācija, vai labticīgām trešajām personām?

(¹) OV 2014, L 127, 39.lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 29. oktobrī Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 5. septembra spriedumu lietā T-337/19 Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël/Komisija un Eiropas Padome

(Lieta C-798/19 P)

(2020/C 279/21)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël (pārstāvis: R. Paternel, advokāts)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija un Eiropas Padome

Tiesa (septītā palāta) ar 2020. gada 27. maija rīkojumu noraidīja apelācijas sūdzību kā acīmredzami nepieņemamu.

Apelācija sūdzība, ko 2019. gada 3. decembrī Roxtec AB iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2019. gada 24. septembra spriedumu lietā T-261/18 Roxtec/EUIPO – Wallmax

(Lieta C-893/19 P)

(2020/C 279/22)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Roxtec AB (pārstāvji: T. Lampel, Rechtsanwalt, K. Wagner, Rechtsanwältin, J. Olsson, advokat)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, Wallmax Srl

Ar 2020. gada 12. marta rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējai pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 12. februārī iesniedza Tribunalul București (Rumānija) – Wilo Salmson France SAS/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Lieta C-80/20)

(2020/C 279/23)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul București

Pamatlietas puses

Prasītāja: Wilo Salmson France SAS

Atbildētājas: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București un Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Par **Direktīvas 2006/112/EK** ⁽¹⁾ **167. panta, to skatot kopā ar 178. pantu**, interpretāciju: vai pastāv nošķiršana starp brīdi, kurā rodas atskaitīšanas tiesības, un brīdi, kurā tās tiek izmantotas, ņemot vērā PVN sistēmas darbības veidu?

Šajā nolūkā ir jānoskaidro, vai PVN atskaitīšanas tiesības var tikt izmantotas bez (derīga) PVN rēķina, kas ir izsniegts par izdarītajiem preču pirkumiem.

- 2) Par iepriekš minēto tiesību normu interpretāciju, tās skatot kopā ar **Direktīvas 2008/9/EK** ⁽²⁾ **14. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmā teikuma tiesību normām**: kāds ir procedūras atskaites punkts, lai izvērtētu PVN atmaksas tiesību izmantošanas likumību?

Šajā nolūkā ir jānoskaidro, vai var iesniegt atmaksas pieteikumu par PVN, kas ir kļuvis iekasējams pirms “atmaksas perioda”, bet kura PVN rēķins ir izrakstīts atmaksas perioda laikā.

- 3) Par iepriekš minēto **Direktīvas 2008/9/EK 14. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmā teikuma tiesību normu interpretāciju, tās skatot kopā ar Direktīvas 2006/112/EK 167. pantu un 178. pantu**: kā [rēķinu] atcelšana un jaunu rēķinu izrakstīšana par preču pirkumiem, kas ir izdarīti pirms “atmaksas perioda”, ietekmē PVN atmaksas tiesību izmantošanu par minētiem pirkumiem?

Šajā nolūkā ir jānoskaidro, vai gadījumā, ja piegādātājs atceļ sākotnējos rēķinus par preču pirkumiem un pēc kāda laika izraksta jaunus rēķinus, saņēmēja tiesību pieprasīt PVN atmaksu par pirkumiem izmantošanai ir jāatsaucas uz jauno rēķinu datumiem. Tādā situācijā, kad sākotnējo rēķinu atcelšana un jaunu rēķinu izrakstīšana nav pakļautas saņēmēja kontrolei, bet ir vienīgi piegādātāja rīcības brīvība.